

Нова српска политичка мисао је још пред Васкрс ове године пред јавност ставила своју Иницијативу за спас Србије. Много људи је коментарисало – углавном позитивно, али некако су у фокус јавности ушле друге „важније“ теме као: Ко ће с ким у Владу, к'о сад – СНС и ДС имају различиту политику... Па је јако битно хоће ли Србијом владати Тома, Борис или овај најновији *Торис* – мутант са интернета кога су конструисали на vukajlija.com.

Али, ко год да узјаше на народну грбачу ускоро ће бити одуван олујом коју ће изазвати криза... Значи – опет ћемо морати да се вратимо Иницијативи као плану за повратак себи. Ово су нека лична размишљања тачку по тачку, па нервозне читаоце унапред упозоравам да има доста тога написано; али крива је криза која је велика па о њој мора много да се пише... Дакле -

1. да се о најважнијим државним питањима од значаја за све грађане одлучује непосредно демократски, а не унутар уских интересних и олигархијских група;

Прво што треба урадити је промена изборног система – из пропорционалног у већински са онолико изборних јединица колико Скупштина буде бројала посланика. Тако ће сваки посланик заступати већину грађана своје изборне јединице, без обзира на то која странка га је подржала на изборима. Нико нема ПРАВО на седење у Скупштини, то је част за коју се треба изборити на изборима.

2. што хитније расписивање референдума о приступању ЕУ и НАТО (са забраном поновног расписивања у року од 10 година) уз обавезу свих државних институција да се стриктно придржавају и раде на примени тих одлука какве год оне биле;

Сви важни државни послове морају бити отпочети плебисцитом који јесте скуп – али је у сваком случају јефттинији од примера како се данас води политика. Када мали део друштва који има новац и моћ подржава Владу и њен начин прикупљања инвестиција, док се већина грађана противи свесна да је „дуг зао друг“ – али нема механизме којима би присилила режим да уважава њене ставове и потребе.

Пише: Драгослав Павков
недеља, 24 јун 2012 14:01

3. уношење у кривични закон казnenих одредби против пропагирања сецесионизма, распарчавања, издаје или окупације земље, као и о вређању достојанства земље и националне части;

Нажалост, оно што се у нормалним друштвима подразумева – патриотизам и брига за националне интересе - код нас мора постати поглавље Кривичног законика да би се плаћени или поремећени појединци обуздали у свом антидржавном раду.

Када америчка сељачина тзв. „ред нек“ одлази у Авганистан, и новинару који му на аеродрому узима изјаву понавља тешком муком научену мантру о „*угроженим националним интересима и америчком начину живота...*“ које он ето мора ићи да брани, десетине хиљада километара од куће – то није ништа необично, него је подразумевајуће понашање припадника оружаних снага.

Када насупрот томе припадник оружаних снага Србије од агресије НАТО брани свој кућни праг – излаже се опасности да га непријатељске агентуре противзаконито (за истраге у кривичном поступку надлежни су једино државни органи, никако НВО) прогоне и тужакају домаћим судовима, и кроз медије провлаче као „оптуженог ратног злочинца“.

На који начин држава мисли да мотивише било кога да извршава обавезу из Закона о одбрани, ако су (одлуком србијанских државних органа)за храбре и одговорне проглашени они који су '90-тих имали паметнијег посла од ратовања широм српских земаља, а генералној сумњи да су ратни злочинци изложени људи који су се одазвали позиву државе? С тим у вези је и тачка „4“ Иницијативе.

Политички извешај

Иницијатива за спас Србије

Нова српска политичка мисао

Београд, 13. април 2012.

Текст који следи радна је и савиета верзија документа на којем уредништво НСПМ ради већ дуже време и који је, да је среће, могао бити неформално емитоване постојећим „српским листом“, или „патриотском блоком“ на наредним изборима. Наконост, из разлога о којима су овде већ писали Слободан Антонић, Стефан Душанић и други, до тога није дошло. Да не би скретао пажњу се судити и уобичајено „ли пре“ небу овога пута шире обрађивали наше виђење разлога и кривца због којих то није био случај, али смо апсолутно уверени да смо овом жалосном стању на так српској политичкој сцени им савремено померања допринели. (Иако, исто тако немо ни могли да мирно гледамо шта нам се ради са државом и друштвом, док се политичка „елита“, како владајућа, тако и опозициона, врли у истом заварном кругу, који недовољно поседује на ону селекцију о задовољеном селу и „баба који се нешља“.)

У сваком случају, верујемо да овим двадесет тачака - мада их, када се bolje погледа, заправо има нешто више - јесте нека врста политичке платформе око које би се, уз мало среће и добре воље, могао окупити не онај страначки већ чврсто опредељени део бираниог тела, већ они адекватни и реализовани грађани који су објучени у умови са политички и политички, али нису сасвим изгубили национални и морални осећај. Поддржавамо и подржаваћемо оне који подржавају нас, не због „латентног“ или интереса, већ због програма националне обнове који нацрт објављујемо, у нади да ће се, након 6. маја, како год се избори завршени, бити пријемно да се ради на том документу и том животном пројекту настави у нешто повољнијој атмосфери.

С поштовањем,

Ђорђе Вукадиновић

Пише: Драгослав Павков
недеља, 24 јун 2012 14:01

4. одузимање националне фреквенције емитерима и новчано кажњавање медија за горе наведене врсте престапа;

5. увођење обавезног годишњег тестирања на дрогу за министре, посланике и одборнике, као и за све јавне службенике (укључујући и просветне и здравствене раднике);

Врло користан предлог; ако се изборимо да он добије снагу закона, најмању корист коју можемо извући је то да ћемо коначно знати јесу ли наши политичари само похлепни лудаци, или ово што раде – раде под дејством психоактивних супстанци.

6. обавеза НВО, медија и других организација, регистрованих у Србији, да свако финансирање из иностранства посебно назначе на сајту, у емисијама или у штампаном издању, са навођењем износа и називом финансијера;

Жалосно је да овакав предлог уопште мора да буде предмет једне овакве Иницијативе; али грађани имају право да знају шта неког „угледног“ борца или боркињу за све и свашта осим за национални интерес, мотивише да ради то што ради.

Грађани су сити доцирања са било које стране; држава је дужна да створи услове како би сваки појединац сам могао да дође у посед информација о свакоме ко учествује у јавном животу и утиче на формирање јавног мњења.

7. стриктни реципроцитет у економским и политичким односима са земљама у окружењу у којима постоји неравноправан и непријатељски третман српске робе и капитала, као што је случај у Хрватској и Словенији;

Политика у начелу не би требала да се меша у односе на тржишту роба и услуга... Међутим, када државе о којима је реч своје целокупне економске, дипломатске и интелектуалне капацитете ангажују на плану продора на српска тржишта, не бирајући средства, лажући и подмићујући кога год треба –нова српска политика мора имати спреман одговор на понижавајући третман српских потенцијалних инвеститора у тим

Пише: Драгослав Павков
недеља, 24 јун 2012 14:01

земљама. Чини ми се да је принцип реципроцитета (како ти мени – тако ја теби) свима довољно разумљив, једноставан и ефикасан.

8. смањење броја посланика и поделу Србије на 150 изборних јединица, у којима се бира посланик са именом и презименом, као представник грађана, а не странака; примену истог принципа и на одборнике у скупштинама општина; могућност смене посланика и пре истека мандата;

Поздрављам свако смањење броја запослених у ванпривредном сектору, па тако и смањење броја посланика Народне скупштине. Али ако се истовремено са смањењем броја посланика не приступи и промени изборног система (онако како се предлаже у тачки „8“) – цаба кречимо... Уколико остане пропорционални изборни систем, довољно је да Скупштина броји 15-16 представника странака (најбоље страначких лидера); „посланици“ свеједно гласају онако како им шефови нареде – па ко велим – да ушпарамо још који динар, уместо да плаћамо булументу страначких климоглаваца.

9. укидање обавезних, бесмислених и понижавајућих „женских квота“ у свим телима и институцијама, или, пак, увођење сличних обавезних квота и за друге категорије;

Нова српска политика ће неизоставно морати да се суочи и са тзв. „женским цивилним друштвом“. Крајње је време да се отворено проговори о злоупотребама којима тзв. „женске НВО“ прибегавају не би ли за своје челнице оствариле зараду и привилегије које им ни по ком основу не припадају.

Причу бих проширио на тзв. „позитивну дискриминацију“ уопште, која је неопевана глупост измишљена и уграђена у клијентска друштва од стране кредитора – који имају потребу да жртве (дужнике) држе у што већој збрци и хаосу.

Размишљана о Иницијативи за спас Србије НСПМ (1)

Пише: Драгослав Павков
недеља, 24 јун 2012 14:01

